

Očekávání a vedení duchem

¹ Děkuji vám, můžete se posadit. Je to výsada tady být dnes večer v tomto příjemném obecnství s lidmi, v těchto edmontonských výstavních zahradách. Doufáme dnes večer v neobyčejnou a nesmírně hojnou přítomnost Páně.

² Bylo to osm nepopsatelných dnů služby mezi vámi, milými kanadskými lidmi. Nikdy na vás nezapomenu. Ani jsem netušil, že to bylo přesně v tomto týdnu před osmi lety nebo před deseti lety v tomto týdnu, co jsem tady byl naposledy. To stejné místo.

³ Chtěl bych využít tuto příležitost, abych poděkoval spolupracujícím kazatelům. A mluvím za svého manažera, pana Sothmana a také za pana Rasmussena, za pana Merciera, pana Goadu, kteří nahrávali pásky; Billy Paula a sám za sebe, že si skutečně ceníme vaši skvělé spolupráce a všeho, co jste udělali. Jsme vděční za vaši návštěvnost, za vaši víru, za vaši důvěru v naše bohoslužby, které jsme se pokoušeli uskutečnit ke slávě Boží. Modlíme se, aby vás Bůh bohatě požehnal.

⁴ Chceme také poděkovat majitelům těchto zdejších zahrad za svolení, abychom mohli toto místo použít a zde za tohoto našeho bratra, jež se staral, aby toto místní ozvučení dobře fungovalo. Toto velké prostranství by s akustikou bez střechy nad hlavou dopadlo špatně, ale ten inženýr odvedl opravdu skvělý kus práce. Chceme mu za to poděkovat. Těm chlapcům u dveří, uvaděčům, varhaníkům, všem spolupracujícím služebníkům a všem ostatním. Věřím, že jsem nikoho neopomenul. Pokud ano, pak nevědomě. Děkujeme vám všem jednotlivě.

⁵ Před chvílí, když jsem tady přišel a slyšel, že pro mne vybírali nějaké oběti, „oběť lásky“, přál bych si, aby se to nedělalo. Chceme vyloženě zaplatit jenom výdaje. A pokud jsou tyto výdaje zaplacený dřív, než naše bohoslužby skončí, pak už ty oběti dál nevybíráme.

⁶ A pak, že mi dávají oběť lásky kvůli mým údajně velkým výdajům. Doma... Když nemám zrovna velká shromáždění, nemám velké výdaje, takže mohu jet tam, kam mne Bůh posílá. Moje výdaje obnášejí (ať jsem na misijním poli nebo ne), doma to je asi kolem 100 dolarů na den. A pokud jsem pryč čtyři nebo pět dnů, víte, co to

znamená. Pak to nezvládám. Rozumíte?

7 Rozesíláme kapesníky všude kolem světa. Rádi bychom vám, kdybyste chtěli, nějaké poslali. Dnes večer máme nějaké zde, abychom se za ně modlili. A ta největší část a největší množství zázraků, o kterých vím, že se staly, je skrze poštu.

8 Před nějakým časem jsem jel z New Yorku do Bostonu. A zastavil jsem se ve Virginii v malé posluchárně, kde sedělo asi jedenáct set lidí. A jen co jsem prošel dveřmi a uslyšel jsem za oponou nebo za malým stavením a já... nebo spíše v malé kanceláři.

9 A slyšel jsem jednoho kazatele říkat: „Prosili jsme bratra Robertse, jestli by k nám nepřijel a neměl shromáždění. Řekl: Je vás velice málo.“ Řekl: „Prosili jsme bratra A. A. Allena, řekl: Je vás velice málo.“ Ale řekl: „Bratr Branham se na to neptal, on přijel.“

10 No, to bylo hezké. Ale když jsem přišel na pódium, řekl jsem: „Tedy, cením si toho služebníka, který to řekl, ale bratr Allen a bratr Roberts nemohli přijet proto, že jejich závazek je příliš vysoký.“

11 Dobře, když moje výdaje jsou v rozsahu asi 100 dolarů na den doma, u bratra Robertse to bude dělat přibližně asi 7 000 dolarů na den. Rozumíte, on má celonárodní televizi, mezinárodní vysílání v rozhlasu a má kancelář se stovkami pracujících. Je vlastníkem novin, což znamená, že má přibližně půl miliónu předplatitelů.

12 Vy nemůžete... Bratři by mohli přijet — to není v jejich srdcích, že by nechtěli přijet, ale to místo... nemohli by tato malá místa navštívit, protože by z nich nebyli schopni dostat ty peníze.

13 No, já nemám žádné vzdělání a žádné schopnosti a jsem dokonce i rád. A uvědomuji si to. A tak se nepokouším dostat moje shromáždění na tak vysokou úroveň jako oni. Tížilo by mě to až k smrti, kdybych musel po lidech žádonit peníze. Nemohl bych to udělat.

14 Měl jsem evangelizaci v budově, kde bylo třicet lidí. Ale pokud mě Bůh někam posílá, ať to je do malého města, na malé místo, které pojme třicet lidí nebo deset lidí nebo možná pět lidí, nemám žádné velké závazky, které by byly překážkou, že bych nemohl přijet.

15 Pak, když On říká, abych jel napříč Afrikou a kázal do — a v Indii k pěti set tisícům, někdo mě jednoduše zasponzoruje a já jedu. Líbí se mi žít v Pánu svobodně a dělat to, co On říká, abych udělal a jet tam, kam říká, abych jel, nebýt něčím vázán. Je jedna věc, o kterou vás

snažně prosím: o vaše modlitby.

16 Chci poděkovat každému, a obzvláště jednomu každému z vás, kteří jste dali dnes večer tu malou oběť lásky. Ujišťuji vás, že to nebude zneužito na žádnou pošetilost. Nepůjde to na žádnou hloupost. Neřekl bych to, až potom co oběť byla vybrána. Vznikl mi teď v bance deficit ve výši patnácti set dolarů.

17 Když jsem byl v Tacoma a měl jsem v bance dluh tisíc dolarů a neměl jsem ani cent a teď je to víc, než to bylo; takto jsem na tom byl od té doby několikrát. Nemohl bych to říci, až teprve potom, co ty dary byly vybrány a o všechno je postaráno a já jsem... Pán se stará o mé potřeby. On mi to dává. A tak jsem vám vděčný. A tak to půjde...

18 A tyto věci jsou ničím, ale poslat pomoc do různých částí světa skrze kapesníky a službu a cokoli jiného, to musí být uděláno, vidte, aby se udržela služba v chodu. To bude použito pro ten nejlepší účel. Někteří z vás přítomných jste tam něco vložili a já se modlím, aby to Bůh každému z vás stonásobně oplatil — to je moje upřímná modlitba.

19 A teď, pokud bych vás už nikdy neviděl... doufám, že vás brzy uvidím, ale pokud ne, tak se s vámi setkám tam u řeky, předtím než ji překročíme, tam v tom zářivém a bezmračném ránu. Ale doufám, že přijde čas, kdy se budu moci brzy vrátit a být s vámi, pokud si všichni přejete, abych se vrátil zpět na delší dobu, abych s vámi byl déle, tak že budeme mít víc společenství jeden s druhým; a aby se mohla moje služba k vám více přiblížit, abyste mohli vidět, že to není něco strašidelného nebo něco takového. Je to Pán Ježíš Kristus. A já Jej miluji z celého svého srdce.

Zjevení 22:20

20 Doufám, že nebudu muset čekat dalších deset roků. On může v tomto dlouhém časovém období přijít. Jistým způsobem si myslím, že On může přijít tak... Nevím, kdy přijde, ale když se porozhlédneme kolem dokola a vidíme hřích na každé straně, cítíme se jako Jan za dávných časů: „Ano, přijď Pane Ježíši.“

21 A teď, dnes večer je... Myslel jsem, že bych si měl vzít nějaký čas, abych vysvětlil něco málo ohledně mé služby a pak vzal text a pak si chceme udělat čas, nakolik budeme schopni, abychom se modlili za všechny nemocné, pokud to zvládneme.

22 Myslím si, že podle vašich nejlepších propočtů zde bylo asi sedm nebo osm set lidí, kteří v těchto shromážděních přišli a vydali své životy Pánu Ježíši. Nu, možná všichni nevytrvají; doufám, že ano, ale

pokud ne... kdyby tady byl jeden, pak to stojí za celé úsilí, které jsme vynaložili. Je to hodno každého centu, jež jste pro to obětovali. Rozumíte? Možná to budeš ty, možná to budete vy.

23 A teď, v mé službě, tak jak se budu modlit za nemocné... nemám záměr kázat — jen kratičce, protože dnes odpoledne jsem měl dlouhou službu s kázáním, rád bych ale vysvětlil určité pozadí.

Židům 13:8

24 Moje heslo je to, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. Bible to říká. Věřím, že pokud On je tentýž včera, dnes a navěky, On musí být stejný v principu, moci a v každém způsobu.

Římanům 8:34; Židům 3:1

25 Je jen jediný způsob, ve kterém nemůže být tímtéž, je to Jeho pozemské tělo. Jeho pozemské tělo sedí na Božím trůnu, jako krvavá oběť před trůnem Jeho Majestátu, aby se přimlouvalo za naše vyznání. On nám nemůže pomoci, dokud my to nejdřív nevyznáme, protože On je Veleknězem našeho vyznání.

26 Věřím, že veškeré uzdravení pochází od Boha. Nezavrhuji lékaře. Myslím si, že doktoři jsou Bohem k nám posláni. Nemocnice a kliniky, copak jimi opovrhujeme? Stále se za ně modlím, aby jim Bůh dal poznání, aby pomohli ubohému trpícímu lidstvu.

27 Jsem velice vděčný Bohu za všechno, co On učinil, za penicilín, za Salkovu vakcínu¹, za všechno, co udělal a modlím se, aby brzy nastala hodina, kdy najdeme něco, čím bychom zkrotili nádory a ta ostatní utrpení. Pokud se něco takového objeví, bude to muset přijít od samotného Boha. Myslím si, že pokud bychom my křesťané strávili více času na modlitbách, zavděčili bychom se celé lidské rase.

28 Věřím, že v mé službě přichází Ježíš Kristus a navštěvuje lidi svou přítomností; a jejich víra v Jeho dokončené dílo je uzdravuje. Já nemám s uzdravováním nic společného. Nemohu nikoho uzdravit.

29 Podle mého pokorného mínění... Tak tedy, pokud je tady nějaký člověk, který by o tom pochyboval; nechci kolem toho s vámi mít žádnou rozepři, ale nevěřím, že by na celé zemi byl nějaký člověk, který by vás mohl uzdravit. Věřím, že uzdravení pochází od Boha. A lékař neuzdravuje. Medicína neuzdravuje. Je to pouze napomáhání přírodě. Uzdravuje Bůh.

30 Když si zlomíte ruku, lékař ji dá dohromady, ale Bůh to

¹ Očkovací látka proti dětské obrně

uzdravuje. Pokud máš zánět slepého střeva, lékař vyřízne to problematické místo; Bůh koná to uzdravení. Žádná medicína nestvoří tkáň. Dělá to příroda, oni to nazývají přírodou, ale my víme, že je to život, kterým je Bůh. Bůh uzdravuje.

³¹ Co se tedy děje, když nemůžeme obdržet... Lékař nemůže udělat nic víc, jeho léky nepomohou, on pouze srovnal kost, ale neuzdraví to. Pak musíme jít ke specialistovi, k Pánu Ježíši a poprosit Ho a věřit, že to, o co jsme prosili, obdržíme.

³² Tedy, to je to, co se děje ve shromáždění. Já jsem neučený a nemám žádné vzdělání, ale Pán, když jsem byl nemluvně, navštívil kolébku, kde jsem se narodil. Přesně ve chvíli, kdy jsem se narodil, viselo nad tím místem Světlo. Moji příbuzní jsou formální katolíci, ale můj otec a matka nechodili do žádného kostela. Viselo tam to Světlo; oni plakali, nevěděli, co to je.

³³ Když mi byly tři nebo čtyři roky, mezi třemi a čtyřmi lety mého života, On ke mně promluvil. Byl jsem v kentuckých horách, řekl: „Budeš bydlet v poblíž města, které se jmenuje New Albany.“ Bydlím už čtyřicet let tři míle od tohoto města, stovky mil odtud.

³⁴ Všechno v mém životě bylo zahaleno tajemstvím. On přichází a říká mi věci a ukazuje mi je. Když jsem byl poprvé ordinován k službě, bylo mi asi 21 let a byl jsem ordinován v Misijní baptistické církvi. Byl jsem velice vděčný za svůj sbor a jsem ještě do dnešního večera vděčný za baptisty, skvělé lidi. Ale tito baptisté, když jsem jim to řekl, mnozí z těchto kazatelů mi řekli: „Ó, to je... nezahrávej si s tím, Bille. To je ďábel.“

³⁵ A jednou v noci, když jsem se modlil k Bohu, aby mne toho zbavil, anděl Páně — ne ve vidění — anděl Páně přišel a postavil se přímo přede mne a řekl mi, čím to bylo a řekl, že to bylo znamení v těch posledních dnech, že to bude pokračovat a řekl mi, že se to projeví. A pokud budu uctívý, to další bude ještě přidáno.

Jan 5:4-5; Židům 13:8

³⁶ A některá z mých prvních shromáždění byla právě zde v Kanadě. A všechno, co on řekl — mohu vzít kohokoliv za svědka — on se ani jednou z těch deseti tisíců vidění nespletl. Co je to? Ježíš Kristus tentýž včera, dnes i navěky. On řekl: „Já jsem ten vinný kmen, vy jste ratolesti.“ Tedy, ten vinný kmen nenese ovoce; On jenom přináší život do té větve a ta větev rodí ovoce. My to víme.

Matouš 28:20; Jan 4:12, 19

37 Ježíš, když byl zde na zemi, řekl: „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy. A ještě maličko a svět mne už více neuvidí, ale vy mne uvidíte, protože já budu s vámi, dokonce ve vás, až do konce světa.“ Tudiž, nevěřící Jej už více neuvidí, ale věřící Ho uvidí v každém věku. To Ho činí tímtež včera, dnes i navěky.

Jan 5:17, 19

38 Jaký druh skutků On konal? Svatý Jan 5. kapitola 19. verš. On řekl: „Já nedělám nic, dokud mi to neukáže Otec.“ Každý to ví: „Otec dělá i já dělám.“

Jan 14:10

39 Tedy, vezměme si pár příkladů z Jeho Slova, z Jeho služby. Neprohlášoval se za uzdravovatele? Ne. Řekl: „To nejsem já, kdo dělá ty skutky, je to Otec, který ve mně přebývá, On koná ty skutky. Otec mi je ukazuje a já jdu udělat to, co On říká.“

Jan 5:19

40 V souladu s Jeho vlastním slovem, On nevykonal žádný zázrak v celé své službě, dokud by mu Otec ve vidění neukázal, co má udělat. Já jsem... Pokud — pokud On — jestliže udělal něco sám ze sebe, pak to, co říká ve svatém Janu 5:19, je nesprávné. Rozumíte? Takže, On nemůže lhát. On byl Bohem.

Jan 1:45, 46

41 Pak shledáváme, že nějaký muž jménem Natanael nebo Filip se obrátil a obešel horu, asi 45 kilometrů a vyhledal svého přítele, který se modlil pod stromem. Řekl: „Podívej, koho jsme našli, Ježíše Nazaretského, Josefova syna.“

A on řekl: „Může pocházet z Nazaretu něco dobrého?“

On mu dal tu nejlepší odpověď, o jaké vím: „Pojď a podívej se.“

Jan 1:47

42 Když přišli tam, kde byl Ježíš... (Tudiž, to byl Ježíš včerejška). On se podíval tam nad své posluchače. Uviděl tam toho muže stojícího s Filipem a řekl: „Hle, opravdový Izraelita, v němž není žádná lest!“

Jan 1:47

43 On nemohl být Řekem. Nemohl být Římanem. Ale on řekl: „Hle, opravdový Izraelita, v němž není lest.“

Jan 1:48

44 Řekl: „Viděl jsem tě dřív, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.“ Viděl tebe? Viděl jsem tě za tou horou, 45 kilometrů odsud? Nějaké oči, že?

Jan 1:49

45 Tedy, on přiběhl k němu a padl na tvář, řekl: „Rabi, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten izraelský král.“ To byl Žid. To bylo to, co si o tom zázraku myslel. To byla pečeť jeho mesiášství.

Jan 4:7, 9, 10

46 Později, jednoho dne On šel nahoru, šel k Jerichu. Šel přes Samaří. Otec Mu řekl, aby šel tam přes Samaří a On to musel udělat. Posadil se u studny a poslal své učedníky pryč. Přišla k Němu nějaká žena a On se dal s tou ženou do řeči. A řekl: „Dej mi napít!“

Ona odpověděla: „Nesluší se, abys mě o něco takového žádal. My se s vámi přece nestýkáme — Samaritáni a Židé.“

Řekl: „Ale kdybys věděla, kdo s tebou mluví, ty bys mne prosila o vodu.“

Jan 4:16-18

47 A On pokračoval v rozhovoru, dokud nezjistil, jaký byl její problém, a řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijďte sem.“ Tedy, zapamatujte si, že to je jiná národnost, ne Židé. Oni jsou Samaritáni. A teď Židé; to znamená a pečeť Jeho mesiášství bylo říci Natanaelovi, že je čestným člověkem a říci mu, kde byl předtím, než přišel, aby Jej uviděl. To byla pečeť Jeho mesiášství.

Tedy, pozorujte. On té ženě řekl: „Jdi, zavolej svého manžela a přijďte sem.“ On zjistil její problém.

Ona řekla: „Nemám manžela.“

Řekl: „To je pravda. Měla jsi pět mužů a ten, kterého máš teď, není tvůj muž.“

Jan 4:26

48 Řekla: „Pane...“ teď poslouchejte. Jiná národnost. „Pane, vidím, že jsi prorok.“ Řekla: „My víme, my Samaritáni víme, že když přijde Mesiáš, On nám oznámí všechno, ale kdo jsi Ty?“

Řekl: „To jsem já.“

Jan 4:28, 29; Židům 4:15; Židům 13:8; Marek 5:30, 31; Lukáš 8:45

49 A ona tam nechala vědro na vodu a běžela do města a řekla: „Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to opravdu Mesiáš?“ Pokud to byla pečeť Jeho mesiášství tam v tom dni a On je tím stejným včera, dnes i navěky, s pohany v tomto dni, těmi lidmi západu, pokud je tím stejným, pak zůstane stejná i pečeť mesiášství: Tentýž včera, dnes i navěky. On je Velekněz, který je schopen soucítit s našimi slabostmi.

Nějaká žena se dotkla Jeho roucha. On zeslábl. Řekl: „Kdo se mě dotknul?“

Oni řekli: „Nikdo se Tě nedotknul... spíše, celý zástup se Tě dotýkal.“

Marek 5:32, 34; Lukáš 8:48; Matouš 9:22

⁵⁰ A všichni to popřeli, ale On řekl: „Zeslábl jsem. Vyšla ze mne moc. Síla mne opustila, zeslábl jsem.“ Dotkla se Ho jenom jedna žena. Rozhlížel se zástupem, dokud ji nenašel.

A řekl: „Tvá víra tě zachránila.“

Židům 4:15; Židům 13:8

⁵¹ Nu, ona se Jej dotkla jiným druhem doteku. Tedy, poslouchejte, přátelé. Jestli On je tím stejným Ježíšem dnes večer, ne Starý zákon, ale Nový říká: „On je Veleknězem, který je schopen soucítit s našimi slabostmi.“ Kolik z vás to ví? Jestli On je tím stejným včera, dnes a navěky, musí odpovědět tím stejným způsobem, pokud je tím stejným včera, dnes i navěky.

⁵² Věřte tomu teď, když se budeme modlit. Děkuji vám za vaši laskavost. A my se vás nebudeme pokoušet tady držet dnes večer příliš dlouho, s ohledem na modlitební řadu. Ale všechen ten čas během tohoto shromáždění, které je tím závěrečným sejitím v této řadě shromáždění bohoslužeb s mojí účastí... Bratr Caub... nebo Carbol zahájí své bohoslužby, které jsou oznámeny.

⁵³ Věřím, že toto všechno bylo vůlí Páně. Ten chlapec, který tady venku postavil ten stan, jak hrozné bláto by tam měl tento týden. Tak mu Pán obstaral a vedl jej na hezké místo, aby tam šel a vzal s sebou stejné posluchačstvo, které už bylo duchovně připravené pro velké bohoslužby, které tam měly začít.

⁵⁴ Pokud jste nemocní a v potřebě, pokud jste se nedostali do modlitební rady, cítíte, že tam chcete jít; řekl bych a doporučil bych vám, abyste navštívili toto shromáždění. Věřím, že on je místní Kanadčan... Nejsi z Kanady? Chlapec narozený v Kanadě a já ho právě trochu znám a samozřejmě ho miluji jako svého bratra. A oni mají něco z té nejlepší hudby a zpěvu, jakou jsem kdy slyšel. Pán tě teď požehnej, zatímco skloníme hlavy, abychom se modlili.

5. Mojžíšova 8:3; Marek 4:4; Lukáš 4:4

⁵⁵ Nejsvatější Bože nebes, přibližujeme se k Tobě s uctivostí ve jménu Tvého milovaného Syna, Pána Ježíše. A, ó, jak Ti děkujeme za Jeho přátelství a Jeho obecenství s námi, jakože nás umístil v nebeských místech a radujeme se z toho požehnaného obecenství

kolem Tvého Slova. Prostě to milujeme. Protože v Bibli je napsáno toto: „Člověk nebude žít jen samotným chlebem, ale každým Božím slovem, vycházejícím z úst Božích.“ Milujeme hodovat na Slově Božím.

Lukáš 8:11

56 A teď, když opět otevíráme stránky Tvého svatého Písma, prosíme, abys přišel rovnou do svého Slova a učinil jej dnes večer živým. „Slovo je semeno,“ řekl náš Mistr. Pokud semeno padá do správné půdy, musí zrodit život svého vlastního druhu. A my prosíme, aby ta zaslíbení dnes večer zakotvila do úrodných srdcí víry a zrodila spasení a uzdravení tomuto posluchačstvu.

57 My Ti za ně děkujeme, Otče. Je to zaplaceno Tvou krví, že mám tu výsadu k nim dnes večer mluvit. Dovol mi mluvit to, co je prospěšné a dobré pro Tvůj lid, protože jsem si jist, že je miluješ; i já je miluji.

58 A prosím, abys mne pomazal k tomu, abych mluvil věčně a potom na mne pošli svého svatého Ducha; a také na konci tohoto shromáždění. A ať ta velká znamení a divy vzkříšeného Ježíše, ta pečeť Jeho mesiášství tomuto západnímu lidu...

Zachriáš 14:7

59 Slunce zapadá a prorok řekl: „Předtím než slunce zapadne, bude světlo.“ A to platí pro tyto lidi západu. Ono přirozeně v tomto čase nemůže svítit na východě. A tak prosím, abys seslal to světlo.

Jan 14:6

60 Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta, pravda a život.“ Prosím, abys to seslal dnes večer na nás, zatímco na to očekáváme. Prosíme Tě o to ve jménu Pána Ježíše, Tvého Syna. Amen.

61 Kdykoli budete potřebovat kapesníky nebo cokoli jiného, pokud jste to dnes večer nedostali, tak mi prostě napište: William Branham, Jeffersonville, Indiana, post office box 325. Ale nemusí to tak být. Nebude vás nikdo nutit nebo žádat o nějakou zálohu nebo nějakou... Občas mi lidé pošlou malý obnos peněz, aby mi tím pomohli koupit nějaké známky. Něco to stojí. Asi tak 300 dolarů týdně za známky; je to pomoc... Ale vy to nemusíte dělat.

62 A pak ty knihy, chlapi je vyprodali. Vzali si adresy, na které vám to bude obratem zasláno. My je skladem nemáme. Musíme pro ně poslat a dostat je, abychom vám je mohli zaslat.

Lukáš 2:25-34

63 Tak tedy, v evangeliu svatého Lukáše, ve 2. kapitole na začátku pětadvacátého verše. Chci číst pouze jedno místo z Jeho Slova. Protože vím, že čtení Jeho Slova přinese život. Moje slovo je lidské. Může

selhat. Toto je Slovo Boží, a to nemůže selhat. Poslouchejte tedy, *co budu číst.*

A hle, v Jeruzalémě byl člověk jménem Simeon. Ten člověk byl spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl na něm.

Jemu bylo od Ducha svatého sděleno, že nespatří smrt dřívě, než uvidí Pánova Krista.

Ten přišel veden Duchem do chrámu. A když rodiče přinesli to dítě, Ježíše, aby s ním naložili podle zvyklosti Zákona,

tehdy ho vzal do náručí, dobrořečil Bohu a řekl:

„Nyní, Hospodine, propouštíš svého služebníka v pokoji podle svého slova.

Neboť mé oči spatřily tvé spasení, které jsi připravil před tváří všech lidí – světlo ke zjevení národům a slávu tvého lidu Izraele.“

A jeho otec a matka se divili těm věcem, které o něm byly řečeny.

Simeon jim požehnal a řekl Marii, jeho matce: „Hle, tento je určen k pádu a pozdvižení mnohých v Izraeli a za znamení, kterému bude odpíráno;“

Ať Pán požehná toto Slovo.

⁶⁴ Nuže, chci vzít patnáct nebo dvacet minut pro tento text: „Vedení Duchem a předtucha a očekávání.“ Bude pro mne lepší, když to vyjádřím takhle: „Očekávání a vedení Duchem.“

⁶⁵ Věřím, že dostaneme to, co očekáváme. Lidé jdou častokrát na bohoslužbu, když slyší, že se něco děje, jdou s takovým postojem ve svých myšlenkách, že nebudou věřit ani jednomu slovu z toho. Pak raději nepřicházejte vůbec. Dostaneš to, co očekáváš.

⁶⁶ Pokud jsi dnes večer přišel s očekáváním, abys našel v tomto shromáždění něco, co bys mohl po odchodu zkritizovat, ďábel to pro tebe udělá. Ale pokud jsi přišel s pokorným srdcem a očekáváš, že uvidíš slávu Boží, Bůh se ti sám zjeví. Zkrátka to, co očekáváš v tom vedení...

⁶⁷ Tedy, v úvodu dnešního večera shledáváme, že když si Římané

podrobili Izraelský národ, on se ocitl pod nadvládou Římského impéria. A církev ochladla. Nezáleží na tom, jak chladnou a formální se církev stala, Bůh měl vždycky zbytek lidu, na které by mohl položit své ruce a který mu vždycky věřil. On vždycky takové měl a vždycky takové bude mít.

68 Tentokrát to bylo v hlubokém úpadku. Jak dalece víme, byli tam v době Jana Křtitele, Simeon a Anna v chrámu — ta slepá prorokyně a malá hrstka, která vyhlížela a očekávala. Ale všichni ostatní si hezky hověli a měli velice slušná zaměstnání jako výběřčí daní, a tak dále. A byli bezstarostní. A církev očekávala čtyři tisíciletí na zaslíbeného Mesiáše.

Lukáš 2:25

69 A v té době byl v Jeruzalémě nějaký starý muž jménem Simeon... Mám rád ten způsob, jakým to Písmo popisuje... „Duch svatý byl na něm.“ A v tom velkém zlém dnu formálnosti a lhovosti, mohl Duch svatý ještě stále spočívat na člověku.

70 A on byl starý. Oni těm starým učitelům říkali „mudrci“. Starý počestný mudrc; a on byl velice znám a velice mezi lidmi oblíben. Ale jednoho dne, když seděl ve svém pokoji a byl naplněn Duchem, Duch svatý na něj sestoupil a dal mu zjevení.

Lukáš 2:26

71 Bůh stále dává zjevení. A On mu dal zjevení a řekl: „Simeone, ty neokusíš smrti, dokud neužiješ mé spasení.“ A Simeon tomu uvěřil. To je na tom to dobré. Když Duch svatý něco zjevuje, uvěříme tomu. Protože On ví; ale my nevíme. Vidíme, jak Simeon vstává od svého rozjímání, zvedá své ruce a říká: „Buď navždy požehnán, Bože. Já tomu věřím.“

Římanům 4:17, 19, 20

72 Teď o tom šel svědčit. Člověk, který opravdu věří, že mu bylo něco zjeveno, se o tom nestydí svědčit. Abraham se nebál, nebo nestydl (v našem poselství minulý večer) svědčit o tom, že bude mít se Sárrou dítě, i když to bylo lidsky úplně nemožné. Ale on nazýval věci, které nejsou, jako by byly. To je víra. A Bible říká: „Nepochyboval tedy v nevíře o Božím zaslíbení, ale byl posílen vírou a vzdal za to zaslíbení Bohu slávu.“

73 A podobně Simeon, když mu Duch svatý řekl, že uvidí Boží spasení, Mesiáše, dříve než zemře; Simeon se nebál, protože věděl, že Bůh je schopen dodržet to, co zaslíbil. On tak jednal proto, že byl plný Ducha svatého. On tomu věřil. Tím to bylo fakticky vyřízeno.

74 A teď, dokážete si představit některé z těch mladých vojáků a mladých rabínů s celou jejich teologií v jejich hlavách, kteří procházeli kolem a říkali: „No, myslím si, že ho poznamenalo stáří.“ Kdybychom to vyjádřili pouliční mluvou: „On je už jednou nohou v hrobě.“ Z historie jsme učeni, že mu bylo víc než osmdesát let. Ale nezáleží na tom, jak byl starý nebo mladý, požehnaný Duch svatý může stále dávat zjevení.

75 A on se nestyděl. Ó, měl věhlasné jméno, ale nestaral se o svoji pozemskou prestiž. On naslouchal tomu, co mu Duch svatý chtěl říct. On šel a všem kolem dokola vyprávěl: „Víte, Duch svatý mi zjevil, že neumru, dokud nevidím příchod Mesiáše.“ A to je vyznání člověka jeho kalibru.

76 Dej nám, Bože, více mužů takového kalibru s takovýmto druhem svědectví. Něco hluboko v něm se dožadovalo a toužilo po hodině, kdy to uvidí a bude to projevováno. Něco v něm svědčilo, že to je pravda.

Žalm 42:8; Římanům 8:14

77 Muži Boží a synové Boží jsou vedeni Duchem Božím, jak David jednou v Žalmech řekl: „Hlubina volá hlubinu ve hluku tvých peřejí...“ Hlubina volá hlubinu a pak musí být hlubina, aby odpověděla, pokud nějaká hlubina volá.

78 Jinými slovy, předtím než mohla být ploutev na rybím hřbetě, musela tu pro ni být nejdříve voda, aby mohla být ploutev použita, jinak by *ryba* neměla žádnou ploutev. Bůh by ji nemohl dát žádnou ploutev, kdyby tady pro ni nebyla voda, aby ji mohla v ní používat. Dřív než tady byl nějaký strom, aby rostl na zemi, musela být nejdřív nějaká půda, jinak by nemohl strom existovat.

79 Před nějakým časem jsem zde četl v novinách nějaký článek o malém chlapci, který ve škole stále... Učitel poslal, řekl jeho mamince: „Ten chlapec stále okusuje gumy z tužek.“ Jeho maminka si myslela, že mu ta guma chutná. A jednoho dne ho přistihla u verandy, jak okusuje gumu z pedálu jízdního kola.

80 Ona věděla, že s ním něco není v pořádku, tak ho vzala na kliniku a doktoři ho vyšetřovali a dělali mu krevní rozbor, a tak dále. Zjistili, že jeho malé tělo postrádá síru. Síra je obsažena v gumě. Tak tedy, rozumíte, dříve než mu přišla chuť na síru, musela síra existovat, aby odpověděla na tuto chuť. Chápete to?

81 Shrňme to: Dříve než může existovat nějaké stvoření, musí být Stvořitel, aby to stvoření stvořil. A pokud hladovíte a žízníte po Boží

uzdravující moci, musí být otevřen nějaký pramen. Jistě.

⁸² Pokud bych se dnes večer zeptal této skupiny věřících, kolik z nich by chtělo mít hlubší prožití s Bohem, každá ruka by byla zvednuta. Dobře, dříve než byste toužili po hlubším prožití, pak někde existuje hlubší prožití, které tuto touhu vyvolává.

Žalm 42:8

⁸³ A vy jste dnes večer přijeli na invalidních vozících, na skládacích lůžkách, na nosítkách pro nemocné, přinášíte vaše nemocné a trpící. Co to je? Je to něco ve vás, co vám říká, že existuje Bůh, který uzdravuje. A dřív než to může být ve vás, musí existovat Bůh, aby to vypůsobil. A musí existovat zdroj, který je někde otevřený, aby odpověděl na to volání, které je ve vás. Když se hlubina ozývá hlubině!

⁸⁴ A když si Simeon uvědomil, že v jeho nitru bylo něco, co vydávalo svědectví skrze Ducha svatého, že Kristus se musí narodit dřív než zemře, nestyděl se za své svědectví.

4. Mojžíšova 24:17

⁸⁵ Jednoho dne někdo něco očekával a chtěl uvidět, že se ještě něco stane, někde daleko na východě v zemi, která se jmenuje Indie. Byl jsem tam před pár lety, a to se až dodnes ani trochu nezměnilo. Stále je to tak primitivní, jak to bylo. Oni měli mudrce, kteří sledovali hvězdy, protože věděli, co Balám, ten prorok, řekl, že hvězda vzejde z Jákoba. Věděli podle Písma, že asi nastala doba, aby se to vyplnilo.

⁸⁶ Ó, vidíte, kam se chci dostat? Nechápete, že lidská srdce, která se shromažďují k těmto velkým probuzením, něco ve vašem nitru říká, že se něco brzy stane? Je to na prahu. A všechny tyto přípravy, velká duchovní znamení a probouzení všude kolem světa, to je příchod Páně. A samotná církev má vykonat přípravu a být připravena, když On přichází. Ona jednoho dne odejde.

⁸⁷ Tito mudrci očekávali, kdy se ta hvězda ukáže. A najednou ji uviděli. Vzpomeňte si, oni sledovali čas. Způsob, jakým věděli, kolik je hodin v noci, určovali podle hvězd. V každém městě měli někde na nejvýše položeném místě nějakou observatoř. Tam nahoře seděl strážný a oni se jej mohli zeptat, kolik je hodin a on jim to řekl podle pohybu hvězd. Teď ta hvězda procházela nad národy, nad každým městem a každým astronomem, který sledoval oblohu, a přesto ji žádný z nich neviděl, ale jenom ti, kteří na to očekávali. Jistě.

⁸⁸ Lidé přicházejí do shromáždění, vidí nádherného Pána Ježíše a každou moc, kterou používal, když byl tady, jak působí mezi lidmi.

Někteří z nich řeknou: „Já to nevidím.“ Žádný div, vy jste na to neočekávali, abyste to viděli. Ale pokud po tom toužíte, milujete to, jste ochotní a očekáváte, Bůh je zde, aby vám samého Sebe zjevil.

⁸⁹ To přešlo a ostatní z nich to nikdy neviděli. A když se Ježíš narodil v Judově Betlémě, to nebyla až tak velká zvláštnost, jak by to nazval svět. A tak několik pastýřů běželo do města Betléma a říkali, že je navštívili nějací andělé, a samozřejmě sklidili od vrátných a od všech ostatních ve městě kritický výsměch a pošklebky.

⁹⁰ A to je to, co se vám stane dnes večer, přesně totéž, protože lidé jsou duchovně slepí. Ježíš řekl, že takoví budou. A Jeho Slovo nemůže být zrušeno.

⁹¹ A když oni vešli dovnitř... Noviny tehdy nebyly, protože v té době nevycházely jako dnes. My máme televizi a tisk a... a pokud by byly, přinesly by tytéž kritické poznámky, jaké byly vysloveny tehdy. Ale po osmi dnech, co se ten maličký narodil... Obrátme naše oči na pár minut k takovému malému dramatu, tak aby tato malá děvčata a chlapi sedící tady vpředu a kolem dokola, si to dokázali představit.

⁹² Řekněme, že je pondělí ráno. A židovský zvyk je: Když nějaká žena porodí dítě, chlapi musí být po osmi dnech obřezáni. A ona musí obětovat za své očištění. A ti bohatí lidé mohli přinést beránka. Oběť venkovanů byly dvě hrdličky. Tak tedy v Jeruzalémě žilo v době narození Krista kolem dvou miliónů Židů. Tak si můžete představit, kolik chlapců se mohlo přes noc narodit.

⁹³ Tedy, je pondělí ráno a kolem chrámu je mnoho lidí. Po jedné straně cesty mohu vidět řadu matek, po celé trase přes hlavní prostranství, které drží svá malá miminka, osmý den po jejich narození. A vidím v té řadě skvělé dámy, které drží malého beránka na krátkém řetězu nebo na něčem takovém, kolem krku. Jejich malá děťátka všechna ve výšivkách a v malých růžových příkrývkách, a v malých botičkách, a ty *děti* v modrém, a tak dále. A všechny ty matky s jejich maličkými, jak klábosí a mluví o tom a čekají, až bude obětována jejich oběť, a na obřízku těch svých maličkých.

⁹⁴ A teď si všimněme, co se děje tam na té cestě: Vidím obyčejnou dívku, asi ne víc jak šestnácti nebo sedmnáctiletou. Drží v náručí malé miminko. A každý si od ní udržuje určitý odstup. Dítě je zabaleno v hadrech, ne ve výšivkách. Ó, tento svět se ztuhlou šíjí. Žádná výšivka, ale hadry. Víte, co to jsou hadry? To je to, co sundávají ze zadní části chomoutu vola při orání.

Lukáš 2:7

95 Kníže pokoje byl zabalen v hadrech. Stvořitel nebe a země sem přišel bez slavného místa narození. A byl vložen do jeslí. A Jeho drahá obyčejná matka... Když tyto ženy řekly: „Držte se od ní zdaleka. Ona byla zasnoubena s nějakým starším mužem se čtyřmi dětmi a měla s ním to dítě, aniž byli svoji. S nějakou takovou se vůbec nestýkejte.“

96 To mi připomíná nafoukané, takzvané hlásící se k víře křesťany dneška, kteří nechtějí mít žádné společenství s našimi muži nebo ženami, kteří jsou zrozeni z Ducha Božího. Oni je nazývají svatými povaleči, fanatiky.

97 Ale tak jak držela Marie to malé miminko ve svém náruči; nezáleželo na tom, co každá z nich říká, ona věděla, čím to byl Syn. Bratře, sestro, neexistuje žádný muž nebo žena, na kterého by Duch svatý přišel v tom novém narození, aby ve svých srdcích nevěděli, co to je. Nechme je, ať to nazvou jakkoliv, ale vy víte, co kolébáte.

98 Oni si udržovali odstup. A tak jak se řady pohybovaly, ona se rychle se svým děťátkem posouvala dál, polechtala ho po bradičce, aby se zasmálo, však víte, nemělo ještě zuby. Ó, oni jsou roztomilí. Můj malý Josef (moje malá děvčata si myslela, že on je tak roztomilý, tak ho kousaly, aby se rozplakal; chtěly vidět, že nemá žádné zuby. Tím ho napálily.)

99 Ona se koukala na to dítě. No, sledujme to. Pokud Bůh dal Simeonovi zaslíbení, že uvidí Mesiáše, Bůh byl zavázán Simeonovi Mesiáše ukázat. A moc si neuvědomovali, tito kněží a lidé, kteří je mýjeli a pokračovali dál ve svých náboženských ceremoniích, moc si neuvědomovali, že Kníže pokoje byl v chrámu.

100 A já říkám, že toto může být v každém národě na světě rovnou dnes. To Kníže pokoje může jít do města a dělat věci, a lidé se o to budou velice málo zajímat. Oni tomu nerozumí. Oni to neočekávají. Umísťují to někam do velkého Milénia, kdy se tyto věci budou dít. To se vyplní a pomine, a vy budete zanecháni. Neočekávejte něco zvláštního. My jsme zde, zatímco Ježíš je tentýž včera, dnes i navěky. My jsme teď... teď jsme synové Boží. Ne budeme, ale jsme jimi teď.

Izaiáš 53:5, 6; 1. Petrova 2:24, 25

101 Všimněte si. Vraťme se teď ke studiu. Dokážu si představit nějakého starého muže s šedivými vlasy, možná pár šedivých vlasů visících dolů, z plešaté části hlavy, licousy visící asi takhle dolů. A on zvedá svitek. Čte v Izaiáši, kde je napsáno: „Všichni my jako ovce zbloudili jsme, a Hospodin uvalil na něj nepravosti všech nás. On pak

raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vložena, zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“

Izaiáš 9:6

102 A pak znovu čte: „Syn nám jest dán, dítě narodilo se nám... a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.“ Najednou se začalo něco dít. Duch svatý řekl: „Simeone, povstaň.“

„Ano, můj Pane.“ Postavil se. „Co to je? To je Duch svatý, který ke mně mluvil. Co se děje?“

„Simeone, povstaň. Jdi ven.“

„Kam mám jít?“

„Jen jdi!“

103 Ó, já to miluji, protože On jedná tímto způsobem. Když řekne: „Jdi,“ tak jdi. Nezáleží na tom, kam jdeš. A on začíná jít. Přichází sem, veden Duchem. Jde mezi lidmi. Po nějaké chvíli jej Duch svatý vedl k té řadě. Jde podél této řady žen a právě se dostal před tuto obyčejnou, kritizovanou, zesměšněnou dívku a Duch svatý řekl: „Zastav se, Simeone!“

Lukáš 2:29, 30

104 Simeon se podíval nahoru, možná viděl totéž Světlo, které viděl Jan. Přispěchal k té mladé dámě, vzal z jejího náručí to miminko a řekl: „Pane, nyní propouštíš svého služebníka v pokoji podle svého Slova, neboť mé oči spatřily Tvé spasení.“ Ó, ach! Kristus ve svém chrámu rozpoznán dvěma nebo třemi. Jistě, On přichází do svého chrámu. Bůh byl ve svém svatém chrámu a lidé o tom nevěděli. Ale ti, kdo na Něj očekávali, Jej uviděli.

Lukáš 2:36, 37

105 Byla tam rovněž nějaká stará slepá žena jménem Anna. Seděla u sloupu blízko dveří. Mohla mít něco přes sedmdesát a spočíval na ní Duch prorocství. Byla považována za prorokyni. Neopouštěla chrám ve dne ani v noci, ale sloužila Pánu. A ona očekávala na potěšení Izraele. Vidíte, ona něco očekávala.

106 A ti, kdo očekávají... Myslím si, že z toho důvodu jsme tu dnes večer. Věřím, že na to očekávalo shromáždění křesťanů v Edmontonu, že Bůh jim dnes večer zjeví samého Sebe, protože vy jste na to očekávali.

Lukáš 2:38

107 A ona očekávala, aby viděla... protože věděla, kdy to potěšení pro Izrael přijde. A Duch svatý k ní promluvil. A tato slepá žena přibližně v osmdesáti pěti letech (věřím), povstala v Duchu a začala se motat mezi lidmi, šla kolem lidí, vedená Duchem svatým, pohybující se mocí Boží. A šla, chodila kolem dokola, tato stará slepá žena, mezi lidmi, dokud nepřišla (neviděla ani svou ruku před sebou), a zastavila se rovnou před tím malým miminkem a vzdávala čest za Něj Bohu. Když mohl Bůh dovést nějakou starou ženu k Mesiáši, pak může i teď vést slepou ženu k Mesiáši. Jsme vedeni Duchem Božím. Duchovní vedení.

108 Pokud mi dovolíte, chtěl bych se podělit svědectvím, které bude trochu delší. Na něco jsem si v této chvíli vzpomněl. Jednou jsem letěl z Dallasu v Texasu a dostali jsme se do bouřky a letadlo bylo nuceno přistát v Memphisu v Tennessee. A oni nám řekli, že ta bouřka může trvat skoro celou noc a že nás zavolají ráno, a ubytovali nás v tom velkém známém hotelu Peabody. Dokonce jsem nevěděl, jak se v něm mám chovat. Vyšli jsme nahoru, šli jsme si lehnout. Napsal jsem nějaké dopisy.

109 A následujícího rána nás zavolali a řekli nám, že nás ta limuzína vyzvedne v sedm hodin... (prázdné místo na pásku) na ulici. A potom se to všechno seběhlo velice rychle; něco řeklo: „Zastav na chvíli.“ Vy víte, o čem mluvím: „Zastav na chvíli.“ Dobře, myslel jsem si, že to bylo jenom... jenom jsem si to myslel. Šel jsem dál. Dostal jsem se přes silnici a nějaký velký Irský policajt se na mě podíval, protože jsem přešel na červenou. A tak potom jsem se dostal někam... a podíval jsem se do nějakého obchodu, takhle.

A měl jsem ty dopisy v kapse, abych je poslal, a podíval jsem se a tam na rohu byla poštovní schránka, tak jsem tam ty dopisy vhodil. A něco řeklo: „Jdi dál.“

110 „Dobře,“ pomyslel jsem si, „měl bych se raději vrátit.“ Vykročil jsem, ale nedokázal jsem udělat ani krok. Zažili jste někdy něco takového?

111 A tak jsem znovu vyrazil, ale nemohl jsem udělat ani krok. Tak jsem se otočil a vyrazil tím směrem. Něco řeklo: „Jdi dál.“ A tak jsem šel, pokračoval jsem dál. A tak víte, přišel jsem do části města, na nábřeží. Ocítl jsem se v malé černošské čtvrti, byla tam spousta obyčejných chatrčí. Ó, slunce bylo vysoko, podíval jsem se na hodinky. Jistě, bylo už půl osmé a já jsem byl dobré tři kilometry od mého

hotelu. Ale něco stále říkalo: „Jdi.“

112 Začal jsem zpívat krátkou píseň, kterou vy letniční zpravidla všude zpíváte: „Téměř všude jsou lidé, jejichž srdce hoří mocí, která spadla o Letnicích, a očistila je a učinila čistými, ó, teď to hoří v mém srdci. Ó, chvála Jeho jménu, jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich.“ Vy tu píseň znáte. Slyšel jsem je tuhle píseň zpívat; a já jsem si ji pobrukoval.

113 Podíval jsem se na malou starou chatrč a tam se přes branku nakláněla opravdu typická stará teta Jemima. Kolem hlavy měla ovázanou pánskou košili, velké baculaté tváře. Nu, byl jsem asi čtyřicet metrů od ní. Broukal jsem si tu píseň a když jsem si ji takhle pobrukoval, procházel jsem kolem ní; nevěděl jsem... Ó, bylo to krásné ráno. Bylo po bouřce, růže a zimolez, ta vůně se přímo vznášela ve vzduchu. A já jsem si zpíval v Duchu, když jsem kolem procházel.

114 A tato stará barevná žena, když jsem ji míjel, řekla: „Dobré ráno, velebný.“ Tedy, kazatelům na jihu říkají velebný.

115 Otočil jsem se a podíval se na ni, řekl jsem: „Dobré ráno, teto.“ A slzy stékaly po těch velkých baculatých tvářích a určitým způsobem se usmívala. Zeptal jsem se: „Jak jsi věděla, že jsem velebný?“

Ona řekla: „Věděla jsem, že přijdeš.“

Zeptal jsem se: „Jak jsi to věděla, teto?“

Řekla: „Četl jsi někdy v Bibli o sunamitské ženě?“

Řekl jsem: „Ano, četl.“

116 Řekla: „Já jsem takovou ženou jako ona. Neměla jsem žádné děti. Byla jsem pradenou.“ Pokračovala: „Slíbila jsem Pánu, že pokud by mi dal dítě, vychovám ho pro Jeho slávu.“ A řekla: „Jsem křestankou od svého mládí.“

117 Vypadala asi na padesát nebo šedesát let. A řekla: „Pán mi dal hezkého chlapce.“ Dál řekla: „A, velebný, on se dostal do špatné společnosti a dostal zákeřnou nemoc (syfilis) a jeho krev byla čtyři plus, to řekl doktor, a nic už pro něj nemohli udělat.“

118 A řekla: „On je ve světnici a umírá.“ Dále řekla: „Doktor se ho především vzdal. Byl v bezvědomí. Řekl, že se už z toho nedostane, aby přišel k sobě.“ Řekla: „Velebný, nedokážu se dívat na své dítě, jak umírá v tomto stavu.“

119 Řekla: „Minulou a předminulou noc jsem se modlila k Pánu až do dvou hodin dnešního rána,“ a řekla, „usnula jsem. A zdálo se mi, že mluvím s Pánem.“ Řekla jsem: „Pane, Ty’s mi dal tohle dítě, tak, jak jsi je dal té sunamitské ženě, ale kde je ten Elizeus?“

120 A řekla: „Pán mi řekl: ‚Podívej,‘ a já jsem uviděla přicházet nějakého muže, měl na sobě hnědý oblek a malý hnědý klobouk.“ A řekla: „To jsi byl ty, velebný. A tak jsem stála u branky už před svítáním a čekala jsem na tebe, že přijdeš.“ Bůh pracuje na obou koncích lana.

Řekl jsem: „Teto, jmenuji se Branham. Slyšela jsi o mně něco?“

Odpověděla: „Ne, pane velebný Branhame, nikdy jsem o vás neslyšela.“

Řekl jsem: „Modlím se za nemocné.“

„Ne, pane, nikdy jsem o vás neslyšela.“

121 Ale ji nezajímalo modlení se za nemocné. Ona jednoduše nechtěla, aby její chlapec zemřel v takovém stavu. Tedy, šel jsem dovnitř; na brance visel starý řetěz s protizávažím na druhé straně, aby se branka sama zavřela; malá stará na bílo natřená chatrč, pobitá překládanými prkny, rozdělená na dvě části. Pochybuji, že někdo z vás ví, co to je.

122 Ale když jsem vešel do domu, žádný koberec na podlaze, obyčejná stará železná postel a ležel tam velký silný černý chlapec. Asi devadesát kilo a asi sto devadesát pět centimetrů vysoký. Rozhlédl jsem se v tom malém starém stavení, byla tam stará kamna; jedny z těch stupňovitých kamen, a obrázek na jedné straně s nápisem: „Bůh žehnej našemu domu“.

123 Byl jsem v královských palácích. Byl jsem v paláci krále Anglie u krále Jiřího, zesnulého krále Jiřího. Byl jsem v paláci krále Švédska, Gustava, vždycky vítán. A v Krugerově paláci v Jižní Africe a na mnoha jiných místech a byl jsem vítán, ale nikdy jsem se necítil tolik vítán, než toho rána v té malé černošské chatrči, protože tam byl Bůh.

124 A já bych měl raději nějaký malý domek, jako ten s tím „Bůh žehnej našemu domu“ na stěně, než mít ten nejlepší dům v Edmontonu s ženskými akty všude kolem, a tak dále. To je pravda.

A tak jsem vešel dovnitř, ten velký chlapec tam ležel, držel deku v ruce a sténal: „Hmm, hmmm.“

A já jsem řekl: „Dobré ráno, pane.“

Ona řekla: „Velebný, on už déle než tři dny neřekl ani slovo. On umírá.“

Podíval jsem se na ni. Zeptala se: „Pomodlíme se?“ A poklekli jsme na podlahu.

Zasténal: „Hmmm, hmmm.“

125 Pomyslel jsem si: „Ubohý mladík.“ Cítil jsem jeho nohy. Byly tak ztuhlé a ledové, jak jen mohly být. Řekl jsem: „On je velice nemocen.“ Zeptal jsem se: „Co si to mumlá?“

126 „Říká, že je tady tma,“ řekla, „říká to už tři dny. A říká, že si myslí, že je na oceánu trosečníkem a je v malém člunu a v tom malém člunu vesluje a je ztracen v té tmě a vykřikuje.“ Řekla...

Slzy stékaly po jejích tvářích, když řekla: „Velebný, já se prostě nemůžu dívat, jak moje dítě umírá v tomhle stavu.“

Řekl jsem: „Modleme se, teto.“ Poklekli jsme. Řekl jsem: „Modli se.“

127 Ona řekla... Začala se modlit. A, ó, aj, tomu se říká modlitba. Ta stará černoška se modlila tak, že by zaplakalo i to srdce z kamene. Stál jsem tam a nořil se do Boží nádhery, zatímco se ona modlila. Utřela si své velké oči a řekla: „Pomodlíš se teď ty, velebný?“

128 Položil jsem ruku na jeho nohu. Řekl jsem: „Pane, nevím, proč jsem byl sem přiveden, ale možná je toto to místo. Nejsem schopen tomu porozumět, ale modlím se, abys pomohl této Tvé svaté chudé drahé, která věrně stála.“ Záda měla mokré rosou, kde stála v průběhu noci a časného rána. Řekl jsem: „Pomoz jí a ušetři život toho ubohého chlapce.“

129 Nedostal jsem se dál v modlitbě, když on řekl: „Ó, mami!“ Přestal jsem. Ona řekla: „Ano, miláčku, co chce maminčino dítě?“ To ukazuje lásku. Přestože zostudil její domov, přestože umíral v hříchu a v hanbě s pohlavní nemocí, stále se o něm tato mateřská láska vyjadřovala jako o svém dítěti.

Izaiáš 49:15, 16

130 Potom pomyslete o Boží milosti. „Zapomene matka na své nemluvně, které krmila? Ano, může. Ale Já na vás nemohu nikdy zapomenout. Vaše jména jsou vyrytá na dlaních mých rukou.“

A jak jsem tam chvíli stál, on řekl: „Ó, mami!“ Začala jej líbat. Řekla: „Co chce maminčino dítě?“

131 Řekl: „Mami, sem do pokoje přichází světlo.“ A netrvalo to ani pět minut a tento velký chlapec seděl na kraji postele a vzdával chválu Bohu.

132 Vyrazil jsem rychle zpátky k letadlu, zastavil jsem si taxi, a když jsem se tam dostal se dvou a něco hodinovým zpožděním, právě ohlašovali poslední výzvu. Můžeme mluvit něco o svrchované milosti. Víra té nevzdělané barevné ženy znemožnila start letadla a pozdržela ho tam. Ó! Když pomyslím na tyto věci a mnoho dalších, které jsem viděl, myslím si: „Jak bohatá, jak čistá, jak nezměrná nebo nesmírná a silná je láska Boží pro bezvýznamnou venkovanku, nevzdělanou barevnou ženu.“ Ale její modlitby znemožnily start letadla a držely ho tam, a poslaly mne tam, abych se modlil za toho chlapce.

133 Asi o rok později jsem cestoval vlakem do Phoenixu. Když přijíždíte do Memphisu, vjedete na nádraží, kde tento vlak čeká. Sendviče ve vlaku pro mne byly moc drahé, asi 30 až 40 centů za kus. Tam pořídím hamburger za 15. Takže jsem vyskočil z vlaku. Rozběhl jsem se tím směrem, abych si obstaral hamburger, když vlak čekal, a tam vyběhl obyčejný nosič zavazadel a zavolal: „Ahoj, kazateli Branhame.“

Řekl jsem: „Dobrý den.“

Řekl: „Vy mě nepoznáváte?“

Řekl jsem: „Myslím, že ne, synu.“

On řekl: „Vzpomínáte si na to ráno, když jste přišel do našeho domu, a já jsem umíral?“

Řekl jsem: „Snad to nejsi ty, ten chlapec?“

Řekl: „Ano, kazateli Branhame, já být uzdraven, a teď být křesťanem.“

Skutky 10:34

134 Bratře, Duch Boží vede, pokud na Něj očekáváš, aby to učinil. Tak jako dnes večer, tak stejný byl tehdy a bude navždy. Modleme se. Přál bych si, abych teď mohl zpívat. Miluju zpívat tuhle píseň: „Ó, láska Boží, jak bohatá a čistá.“ Bůh není přijímač osob. Jakkoli jsi chudý, jakkoli nevzdělaný, na tom nezáleží. Jestli na Něj očekáváš, Bůh povede k tobě... nebo tě povede k Němu.

135 Otče, prosím v Kristově jménu. Tak jak dnes večer uzavíráme to velké probuzení, deset let jsem toužil sem přijet. Jednou jsem vyrazil a sněhová bouře mi překazila plán, nebyla k tomu vhodná doba. Celý týden jsem čekal na to, abych viděl, že se něco stane.

136 To by se mohlo už stát. Jak mohu vědět, jestli někdo z těchto mladíků, kteří byli zachráněni, nebo z žen nebudou misionáři nebo služebníci Boží, kteří ponosou evangelium do všech končin země. Jak mohu vědět, že některá z těchto svědectví nebudou nesena k dalším lidem, kteří jsou nemocní a postižení? Udělal jsem všechno, o čem jsem věděl, jak to udělat. Prosím, aby to dnes večer byla významná hodina, po které vyhlížíme.

137 Požehnej těm, Otče, kteří ještě nejsou odevzdáni Kristu. Těm, které jsi vyvolil a klepal jsi mnohokrát na jejich srdce, prosím, aby Tě dnes večer přijali tak, jak byli přivedeni Duchem svatým na toto místo, možná aby dnes večer prošli svojí poslední zkouškou. To může být nějaký starý muž, mladý muž, někdo zde, koho jsi volal dlouhou dobu, a ať právě teď uslyší poslední volání. Vyslyš, Otče, prosím v Kristově jménu.

138 Zatímco máme skloněné hlavy. Jsou tady dnes večer nějakí lidé, kteří neznají Ježíše? Možná jste se připojili k církvi, možná ne.

Židům 4:12

139 ...(Prázdné místo na pásku.) A my víme, že Ty jsi právě teď umístil jejich jména v Knize života. Oni jsou Tvoji. Prosím, abys je zachoval ve své milosti. Pokud jsou nemocní, uzdrav je. Ty's viděl, jak se jejich ruce zvedly. Ty jsi dokonce věděl o každé myšlence, která je v jejich srdcích. Ty's řekl, že Slovo Boží je ostřejší a pronikavější než dvojsečný meč, ono dokonce rozeznává myšlenky. Židům 4.

140 Prosím, abys jim dnes večer po bohoslužbě bohatě požehnal a ať zde najdou nějakého dobrého zbožného pastora, a ať jdou k němu. Nebo také v tomto nastávajícím týdnu jděte a řekněte: „Pastore, já chci být spasen. Miluji Pána. Chci se tady připojit k obecnství, k ostatním zdejšími křesťanům. Toužím být pokřtěn.“ Vyslyš, Otče.

Jan 10:28, 29

141 Svěřuji Ti je; věřím, že mi je dovolíš ještě jednou uvidět, možná ještě v tomto životě; pokud ne, pak v životě, který přijde. Poručím je Tobě, Otče. A Ty je dáváš svému Synu jako dary lásky. Nikdo je nemůže vytrhnout z Jeho ruky. Prosím za ně, abys je zachoval šťastné a zdravé. Prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

Volá dnes. (To je...)

(Prázdné místo na pásku.)

*Volá dnes,
Ježíš volá, On něžně volá dnes.*

¹⁴² Nemilujete takto uctívat Boha nebes? Něžnost a tichost. Přemýšlím, jestli bychom neměli sklonit hlavy a zvednout ruce. Teď všichni společně uctívejme. Poselství skončilo. Uctívejme Její. Zpívejme to ještě jednou.

*Volá dnes, volá dnes.
Ježíš volá, On něžně volá dnes.*

¹⁴³ V tichosti, zatímco hraje hudba, podejme si ruce s křesťany, kteří sedí blízko vás, a řekněte: „Bůh ti žehnej, bratře, sestro.“ A teď všichni kolem, všude, kdekoliv, jsme v obecenství uctívání. Duch svatý je tady, vidíte. Jsme jednomyslní. „Bůh ti žehnej, křesťanský příteli. Jsem metodista. Ty jsi baptista, presbyterián, čímkoliv jsi. Bůh ti žehnej.“ To je správné. Všichni. Společenství. Božské společenství. Ó, jaké je to požehnané, něžné společenství, Ježíš je můj přítel.

¹⁴⁴ Necítíte se dobře? Kolik z vás pocituje přítomnost Páně, a to pročistění a obcerstvení, které teď právě přišlo. Jistě, Jeho Slovo jde kupředu. On je zde, On je přítomný. Zpívejme tuto píseň:

*...společenství, jaká Božská radost
spoléhat na věčná ramena.
Ó, jak něžné, kráčet ve Tvém pokoji, který je
můj.
Opřít se o věčná ramena.*

*Spoléhat, spoléhat,
bezpečí od lekajících hrůz,
spoléhat, spoléhat,
opřít se o věčná ramena.*

¹⁴⁵ Ó, to je překrásné. (Prázdné místo na pásku.) V pořádku. Pokud nemáte modlitební lístek, nemusíte ho mít. Tito lidé v modlitební řadě, to neznamená, že budou uzdraveni. Ne, pánové. Jestli nemají víru, nebudou nikdy uzdraveni. Kdyby tady stál Kristus v obleku, který mi dal, a vy byste k Němu přišli a řekli: „Pane Ježíši, uzdravíš mne?“

On by řekl: „Já jsem to už udělal.“

146 Kolik z vás ví, že to je v Písmu? Samozřejmě. Božské uzdravení je minulý čas. Kolik z vás bylo spaseno před rokem, chtěl bych vidět vaše ruce. (Prázdné místo na pásku.) Budte upřímní. Teď se ukáže, jestli mluvím pravdu nebo jestli je to falešné.

147 Miluješ Pána Ježíše? Věříš Mu z celého svého srdce? Věříš mi jako Jeho služebníkov, že mne poslal, a to, co jsem řekl o NĚm, je pravda? Věříš? Jestliže mi Bůh zjeví, co je s tebou špatného nebo co očekáváš od Boha, přijmeš Jej jako toho, který ti dá to, po čem toužíš? Ať Pán Bůh vyslyší, to je moje upřímná modlitba.

148 Ty si uvědomuješ, že se něco děje. Pokud lidé mohou stále slyšet můj hlas; mezi mnou a touto mladou ženou zde, to Světlo, které tady stojí, se k ní tiše přibližuje. Ona si uvědomuje, že je v přítomnosti něčeho, co je víc než člověk. Vidím mladou extrémně nervózní ženu. A ona celou dobu trpí určitými bolestmi hlavy, protože má ženské potíže, ženské těžkosti, které ji trápí. To je: „TAK PRAVÍ PÁN.“ Je to pravda nebo lež? Je to pravda? (Prázdné místo na pásku.)

149 Co to tady je, přátelé? Co myslíte, že to je? Je to něco nadpřirozeného. Co to je? Věříte, že to je Syn Boží? Pokud ano, potom můžete mít to, o co prosíte. Pokud tomu budete věřit z celého vašeho srdce.

150 Tedy, mluvil jsem chvíli s touto dívkou. Ona ví, že se něco děje. Co kdybych s ní mluvil trochu déle, protože je první v řadě. Nevím, co jí teď On řekl. Ale dovolte, abych s ní znovu na chvíli mluvil, potom to uvidíte, právě... To je neomylný Duch svatý. Já vím... Chci se znovu kontaktovat s jejím duchem.

151 To, co jsem řekl, to jsem nebyl já. Vy o tom víte. Já bych to nemohl říci. Je teď na tobě ten opravdový něžný pokorný pocit? Pokud je to pravda, zvedni ruku. Právě jako něco, co jsi nikdy předtím necítila. Vidím, jak se to kolem této dámy soustřeďuje. Ano, vidím je... To je, ona má ženské problémy, ženské nepravdivosti. To je špatné, nějaké hnisavé místo.

Marek 9:23

152 A ta dáma se ještě modlí za někoho jiného, svého bratra. On tady není, ale je postižen dětskou obrnou. A ty jsi křesťanka a chodíš do církve, podle denominace jsi baptistkou. To je: „TAK PRAVÍ PÁN.“ Ty jsi už uzdravena, sestro. Tedy, můžeš z tohoto pódia odejít šťastná a děkovat Bohu.

Jestli můžete věřit, všechny věci jsou možné.

Jan 1:45

153 Budme nyní opravdu soustředění. Budte uctiví, jak jen můžete. Očekávejte na Pána. Předpokládám, že vy a já se neznáme, pane. Neznáme se. Tedy, ten první případ to byla žena jako ta žena u studny. Zatímco tady je případ, jak Filip šel a našel Natanaele a přivedl ho zpět. Nikdy jsme se doposud nesetkali, ale Kristus vás zná.

154 Nuže, jestliže mi Kristus zjeví něco, co je s vámi špatného, jestli jste nemocen, nebo něco, co jste udělal, nebo něco, jak On to udělal v Bibli, budete vědět, jestli je to pravda nebo ne. Budete pak věřit, že On je vzkříšeným Ježíšem a že to Světlo v tomto dni svítí na západní státy pohanům? To budou oba, muž a žena.

155 Jestli lidé ještě slyší můj hlas; ten muž se vzdaluje a vidím ho, jak je vzat do ordinace, kde jsou lékaři. A je to nějaká operace kvůli plicím. A oni vyjmuli plíce nebo část plicního laloku, byl na něm nádor. A to vás stále trápí. Vy jste také z toho města. Číslo vašeho domu je 11933, čtyřicátá devátá ulice. (Ten muž říká: „To je pravda.“) Vy jste, jmenujete se Rudolph Stepkin. Tak nějak. To je pravda. „TAK PRAVÍ PÁN.“ Modleme se.

Marek 16:17-18

156 Pane Ježíši, Synu Boží, prosíme Tě o Božskou milost pro tohoto drahého umírajícího bratra. Ať se smrt promění v život pro slávu Boží. Prosíme v Ježíšově jménu. A poslední slova, když jsi opouštěl zemi, byla: „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří: budou vkládat ruce na nemocné a budou se mít dobře.“ To je Tvé zaslíbení, Otče. Prosím o to v Ježíšově jménu, amen. Bůh vám požehnej.

157 Jsme si cizí. To je vaše hrdlo. Tamta dáma, která sedí přímo tam má problém s hrdlem, problém s mandlí. Pokud můžete věřit, je to pravda. Je tu duch, který působí mezi vámi dvěma. Ten ďábel volá na tamtoho, aby pomohl vzbudit v této církvi nějakou pochybnost. Je to mezi vámi jako úzký černý proužek. Ale vy máte problém s mandlí a vy s nádorem. Věříte? Vy nejste odtud. Vy jste ze Saskatchewanu, z místa jako je Lloydminster. Jmenujete se paní Hessová.

158 Ó, věčný a požehnaný, Otče, my káráme toho ďábla, jež svazuje naši sestru. On by se mohl schovávat před doktorem, ale nemůže se ukrýt před Bohem. Vyjdi z ní, my ti to přikazujeme skrze živého Boha, abys odešel z této ženy. Amen.

159 Jdi domů a uzdrav se, sestro. („Máme jít a navštívit doktora?“) To je v pořádku. Ať tě propustí. Věř z celého svého srdce. V pořádku, sestro.

Židům 4:15

160 Haló, vy pane, který tam sedíte a protíráte si oči. To vás zasáhlo tak mocně, že potíže s nosem, které jste měl, vás také opustily. To je to, co vás trápilo. Je to tak? Zvedněte ruku. Čeho jste se dotknul? Vy jste se dotknul Velekněze, jež soucítí s vašimi slabostmi.

161 Ó, ať je požehnáno jméno Páně. Jedna věc je pro mne záhadná, totiž lidé, jež jsou znovuzrození, kteří o sobě tvrdí, že se dotkli a políbili pohár požehání Božího, a mlčí, když Duch svatý, ten život Boží, působí v církvi. Pro mne je to záhada.

162 Ta malá paní, já vás neznám. Jsme si cizí, že? To je pravda. Pokud mi Bůh zjeví, jaký je váš problém, přijmete Ježíše jako svého Lékaře? Vaším problémem jsou oči. Vy pomalu ztrácíte zrak. Vaše oči se celou dobu zakalují a vypadá to, jako kdyby vám změny brýlí nebyly k ničemu dobré. No, vy máte brýle na očích a posluchači si mohou myslet: „Dobře, jistě, to se tyká jejích očí, protože ona nosí brýle.“ Tak se na mě na chvíli podívejte a věřte, že jsem Boží služebník a On vám možná řekne ještě něco víc.

163 Ano, ten, za kterého se teď modlíte, je váš manžel. On je v ústavu pro choromyslné. To je pravda. Tedy, neboj se sestro. Ty už víc nejsi v přítomnosti bratra Branhama, to je přítomnost Ježíše Krista. Vezmi pro něj tenhle kapesník. Polož ho na něj. A ať ho Ježíš Kristus přivede ke zdravým smyslům a domů k tobě, abyste spolu žili šťastným životem.

164 Pane Bože, Ty jsi stvořil nebe a zemi. Prosím, změň tuto scénu a uzdrav je, Pane, pro svou slávu. Prosím v Ježíšově jménu. Bůh ti požehnej a vezmi pro něj tento kapesník.

165 Nehýbejte se, prosím, prosím. Lidé se všude modlí. Moje slovo je v sázce, rozumíte, protože jsem je vyzval, aby to udělali. A vy víte, co se děje. Když se někdo pohybuje, jeden duch vyruší ty ostatní a oni se všichni na něho dívají a tím je to zmate. Budme opravdu uctiví. Jsme teď v církvi.

5. Mojžíšova 19:15; Matouš 18:16; 2. Korintským 13:1

166 Něco se stalo přímo tady, a já jsem to neviděl. Ale okamžik. Modlete se. Tato dáma, předpokládám, že jsme si cizí? Pokud mi Ježíš Kristus zjeví, z jakého důvodu jste tady, přijmete Ho jako toho, který je vaším Lékařem? Jakou máte potřebu? Udělá publikum totéž? „V ústech dvou nebo tří svědků ať stojí každé slovo.“

167 Tato dáma trpí mimořádným nervovým stavem a štítná žláza

způsobuje, že je obézní. A to je to, zač si přeje, aby se modlilo. Je to naprostá pravda. Ať to posoudí sama. Tedy, Pane Ježíši... Je to ono, co On dělal, když byl zde na zemi? Kolik z vás ví, že to je Bible? Vy to víte, pokud jen čtete Bibli. To bylo tím, čím On potvrdil své mesiášství těm dvěma Židům a všem těm ostatním lidem.

¹⁶⁸ Dobře, to je konec času. Prorok řekl, že slunce vyjde na východě. To bude temný den, kdy nebude den ani noc, avšak stane se, že v čase večera bude to světlo opět svítit. To je pravda. V čase večera bude světlo. To je to Světlo, o kterém mluvil. Tím Světlem je Kristus. On je Světlem světa. On svítí... On zasvítit na začátku o Letnicích na lidi východu. Oni měli totéž a pozorovali ty nevzdělané rybáře, kteří byli s Ježíšem, protože činili Ježíšovy skutky.

¹⁶⁹ A v západním světě to po církevním věku a po denominaci ustává a skomírá; díky buď Bohu za to. Ale my teď přicházíme do skutečného věku a Kristus opět vyzařuje dále své požehnání na svůj lid.

¹⁷⁰ Vy mi možná nebudete chtít věřit, protože nejsem žádný biskup nebo nějaký kardinál, ale Bůh ne vždy používá biskupy a kardinály. Někdy používá rybáře, a tak dále. On může vzít nic a ukázat něco. Kdybych byl kardinál, mohli byste si myslet, že jsem tak chytrý, že ovládám nějaký druh psychologie nebo něčeho takového. Ale já nejsem kardinál, jsem váš bratr.

¹⁷¹ Pohledme. On vám už řekl, co jste chtěla. Je to pravda? Kvůli čemu to bylo? Podívejme se ještě jednou. To je ten nervózní stav a nadváha, za co se modlíte. A vy máte ještě kvůli něčemu zlomené srdce. A to je váš malý synovec, který je postižený. Okolo... Je to malý chlapec ve věku asi deseti let. A ještě víc se zajímáte o jeho rodiče, protože nejsou spaseni a vy se za ně modlíte. TAK PRAVÍ PÁN. Bůh vám žehnej, dámo. Jděte, věřte a buďte uzdravena.

Věříte?

¹⁷² Jak se vám daří, pane? Předpokládám, že se neznáme. (Bratr hovoří stranou s bratrem Branhamem.) Ten muž říká, že jsem se tady za něj před deseti lety modlil za netěsnou chlopni v jeho srdci a Bůh jej uzdravil.

¹⁷³ Když to tady dnes odpoledne mělo začít, bylo řečeno dvěma chlapcům, že někde tady je nějaký muž z Phoenixu z Arizony, který seděl na nahrávacím balkóně, v Madison Square Garden a on měl těžký stav cukrovky. A když jsem kázal v Madison Square Garden,

zatímco se za něj jeho žena modlila, Duch svatý ho zavolal v tom nahrávacím studiu a on byl uzdraven z cukrovky. Je tento muž tady v budově? Je přímo tam. To je ten muž přímo tam. Ti chlapi mi o tom říkali.

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

174 Vidíte, jak Bůh pracuje? Říkáte: „Co to může způsobit?“ Farizeové by mohli říct, že On je Belzebub, protože znal myšlenky jejich srdcí, ale nedokázali pochopit, že řekl, co se stane. To je to, co potvrzuje, že to je pravda.

175 No, nějaká netěsná srdeční chlopeň. Teď je tu ještě něco horšího. A jestli Bůh dokázal uzdravit netěsnou srdeční chlopeň, může uzdravit to, co je špatné teď. Jestli mi Bůh zjeví, jaké máš teď trápení, přijmeš to a budeš tomu věřit z celého svého srdce? To je problém s prostatou, jež byla operována, ale nic to nepomohlo. Tvá prostata je teď zvětšená. Ty máš kvůli tomu špatný čas, vstáváš v noci a podobně. To je pravda. Bůh, který uzdravil tvou chlopeň, může uzdravit tvé žlázy. Věříš tomu? Tak mi podej ruku.

176 Ó, věčný a požehnaný Bože, ve jménu Ježíše, tvého Syna, dej tomu muži vysvobození. Prosím o to ve jménu Ježíše Krista. Amen. Zůstaňte ztišení. Věřte.

177 Vidím kapající krev. Možná to byl ten muž, který přijel v... ne. Z Phoenixu. To je ten muž, který sedí přímo tam a dívá se na mne. Modlí se za svoji ženu. Ty jsi ze Swift Current. Ona má cukrovku, že?

178 A ty jsi seděl tamhle a modlil ses: „Ó, Bože, ukaž to jasně i pro mě. Jestli ten muž má pravdu, ať mi řekne, co je s mou ženou.“ Je to pravda. Má cukrovku, je to tak? Zvedni ruku, pokud je to pravda. Jdi domů a najdi to tak, jak jsi tomu uvěřil. Amen. Prostě věř. To je všechno, co je potřeba. Pokud můžeš věřit.

179 Malá dáma, která měla skloněnou hlavu, která seděla přímo tam, s květinami na klobouku; Světlo nad ní. Pokud můžete věřit z celého svého srdce. Trpíte, máte potíže s nohama, těžkosti; jsou to potíže v nohách, v zádech, ve vašich játrech. To je pravda, malá dámo, která tam sedíte s květinami v klobouku, která máte skloněnou hlavu a modlíte se. Jestli to je pravda, zvedněte ruku. Ta dáma přímo tam. V pořádku. Můžete jít domů a být zdravá. Ježíš Kristus vás uzdravil.

180 A co s vámi tam venku? Věříte tomu? Tam sedí muž, který se na mě dívá. Jaký nádherný výraz v jeho obličejí. Vypadá to, jako kdyby měl víru. Neznám vás, pane. Věříte, že jsem prorok... služebník Páně,

věříte? Ten obyčejný muž s duhou na kravatě nebo s nějakým obrázkem na ní. Já vás neznám, že? Jestli je to pravda, zvedněte ruku.

181 Vy trpíte s kýlou. Chcete, aby vás Pán uzdravil, že? Pokud je to pravda, zvedněte ruku. Tam je vaše dcera, která sedí vedle. Je to pravda? Co si o tom myslíte, malá dámo? Věříte tomu z celého vašeho srdce? Vy si přejete, aby vám Bůh uzdravil oči, že? Jestli je to pravda, zvedněte ruku. Ta žena, která sedí ještě vedle. Věříte mi, věříte, že jsem Boží prorok? Vy trpíte na žlučnickové kameny. Jestli to je pravda, zvedněte ruku. Kdo ještě věří Pánu? Amen.

182 Tady sedí muž, který teď zvedl ruku, sedí na konci, v brýlích. Selhávají mu oči, sedí rovnou vzadu tam nahore, má šedivé vlasy. To je pravda. Ten muž, který sedí vedle vás, má srdeční vadu. Chce být uzdraven ze srdeční vady. Je to pravda, pane? Zvedněte ruku. Položte ruce jeden na druhého, vy dva muži. Ať vás Bůh požehná. Ať Pán Ježíš vyžene toho ďábla.

183 Vyzývám vaši víru v Kristově jménu. Můžete si myslet, že jsem bez sebe. Jsem slabý, ale ne bez sebe. Víím, komu jsem uvěřil. Víím, že On mi říká pravdu. On to potvrzuje, že je to pravda.

184 Chcete, aby ta cukrovka skončila, abyste byl uzdraven? Věříte, že Bůh může uzdravit z cukrovky? Kolik zde z těch... Dovolte, abych vám ukázal Ducha Páně. Kolik z vás tady má cukrovku, povstaňte. Postavte se sem na chvíli. Pojdte sem, pane. Postavte se, každá osoba v této budově, která má cukrovku. Chtěl bych vám ukázat přítomnost Páně. Chcete být uzdraveni?

185 Pane, chcete, aby vás Bůh uzdravil z žaludečních problémů? Všichni, kteří mají problém s žaludkem. Postavte se. Postavte se tady. Jen mějte víru v Boha. Revmatismus, artritida. Všichni, jež mají artritidu a mohou, povstaňte, ti, kteří chtějí být uzdraveni z artritidy. Ať vám Pán každému požehná.

186 Nádor. To je pravda. Všichni, kteří máte nádor, povstaňte, kdekoliv. Já vás nemohu vyvolávat dostatečně rychle. Je vás příliš mnoho. Zůstaňte jen na chvíli stát. Za chvíli uvidíte slávu Boží.

187 Pojdte, kdo máte potíže se srdcem nebo něco podobného, potřebujete Krista. Vy, kteří se potřebujete dostat z něčeho, ze závislosti na alkoholu. Je to pravda. Přijmete Ježíše jako svého Spasitele? Každý hříšník; postavte se. Amen.

Vyzývám vás, každého alkoholika, aby se postavil.

¹⁸⁸ Každá osoba trpící nervozitou, postavte se. Pojdte sem na chvíli nahoru. Bůh nebes vás vyzývá.

¹⁸⁹ Muži a ženy, podívejte se na ty stojící tady. To je důvod, proč nemohu vyvolat každého. Je vás příliš mnoho. Ale On je zde a zná vás. Pokud může uzdravit tam ty, může uzdravit i vás. Ó, ať je požehnáno jméno Páně. Ještě další, kteří jsou nemocní, postavte se na chvíli, s jakýmkoliv strádáním. Toto je ta hodina. Pokud mi věříte, že jsem Božím prorokem. Nad touto budovou to vypadá, jako kdyby nad všemi a všude kroužilo světlo. Je to přítomnost Páně. Zvedněte ruce, vy zde, každý z vás.

¹⁹⁰ Ó, Bože, Stvořiteli nebe a země, Dárče věčného života, Dárče každého dobrého daru, pošli teď své požehnání na tyto lidi. A já vím, že existuje jenom jedna věc, která by mohla zadržet jakoukoliv zde osobu, aby nebyla uzdravena, a to je nevíra. A, ó, Bože, přináším jako oběť tuto modlitbu víry. Vyzývám každého ďábla, ve jménu Ježíše Krista, aby opustil tuto budovu a vyšel z těchto lidí.

¹⁹¹ Satane, jsi odhalen. Ty už nebudeš déle tyto lidi obelhávat. Oni věří Bohu a já za ně prosím celou touto modlitbou víry. Vyjdi ven. Zapřísahám tě skrze živého Boha, abys opustil tuto budovu. Ty's byl odhalován celý týden a nemůžeš je již déle držet. Vyjdi ven ve jménu Pána Ježíše Krista.

Zvedněte ruce a vzdejte Bohu slávu a každý bude moci být uzdraven v této...

